

به نام خدا

بررسی فوق العاده ویژه جدید اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۲.....	محاسبه بار مالی و آثار و تبعات ابلاغیه
۹.....	نتیجه‌گیری
۱۴.....	منبع و مأخذ



بررسی فوق‌العاده ویژه جدید اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی

چکیده

معاونت اداری و مالی مدیریت منابع وزارت علوم و تحقیقات و فناوری ابلاغیه‌ای برای افزایش مجدد فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت علمی دانشگاه و مؤسسات آموزشی و پژوهشی صادر کرده است. این ابلاغیه با افزایش مبنای محاسبه فوق‌العاده ویژه برای سال ۱۳۸۹ حدود ۱،۷۱۷ میلیارد ریال بار مالی خواهد داشت. مجوز صادر شده در بند «۳۳» ضوابط اجرایی بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور، یکی از منابع تأمین اعتبار این افزایش را «مآزاد درآمد اختصاصی» دانشگاه‌ها ذکر کرده است که میزان آن نامعلوم و غیرقطعی است و به لحاظ کارشناسی محل مناسبی برای تأمین این هزینه پایدار نیست. ضمن آنکه یکی از آثار جانبی این تصمیم، ایجاد شکاف حقوقی بین بازنشستگان پیش از سال ۱۳۸۹ و بعد از سال ۱۳۸۹ خواهد بود. با توجه به کاستی‌های فرآیند بودجه‌ریزی در کشور و فقدان سیاستگذاری مناسب برای ترمیم حقوق کارکنان دولت، چنین اقداماتی موجب ایجاد انگیزه برای سایر وزرا برای پیدا کردن محملی برای افزایش حقوق کارکنان دستگاه‌های متبوع خواهد شد. فرآیندی که از سال ۱۳۸۱ تاکنون مارپیچ افزایش حقوق و دستمزد و تورم را در سطح کلان به دنبال داشته است.

مقدمه

یکی از اولویت‌های دولت از سال ۱۳۸۱ به بعد ترمیم حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان بوده است. طی سنوات مزبور این امر در چند نوبت و برای دسته‌های مختلف کارکنان دولت انجام شد. یکی از مهمترین تصمیمات دولت در این راستا تصویب فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی در سال ۱۳۸۳ بود که آثار و تبعات گوناگونی داشت.

در تاریخ ۱۳۸۹/۴/۲۲ معاونت اداری و مالی و مدیریت منابع وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، طی ابلاغیه‌ای (به شماره ۸/م/۶۹۷) اقدام به افزایش ضریب فوق‌العاده ویژه کرده است. در این گزارش ضمن برآورد بار مالی این تصمیم، برخی آثار و تبعات آن بررسی شده است.

محاسبه بار مالی و آثار و تبعات ابلاغیه

۱. طبق ماده (۶) اصلاحی آیین‌نامه تسهیلات اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی (موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۴۱۰۲/ت/۳۱۹۴۱ هـ مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۱۵) فوق‌العاده‌ای به نام فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت علمی برقرار گردیده که براساس حقوق مرتبه و پایه محاسبه و از تاریخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۲ قابل پرداخت بوده است. بنابراین فوق‌العاده مذکور توسط هیئت وزیران تصویب شده و طبق تصویب‌نامه بعدی دولت (مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۴/۳/۱۸) فوق‌العاده مذکور مشمول برداشت کسور بازنشستگی تلقی و از





رقم حداکثر حقوق مستخدمین شاغل، بازنشسته و آماده به خدمت که هر سال تعیین می‌شود مستثنا شناخته شده است.

۲. با توجه به اینکه طبق بند «الف» ماده (۴۹) قانون برنامه چهارم توسعه از ابتدای سال ۱۳۸۴ دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی از شمول قوانین و مقررات عمومی مستثنا شده‌اند و امور مالی، اداری، استخدامی و... آنها تابع قوانین و مقررات خاص خود از جمله قانون تشکیل هیئت‌های امنای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی گردیده است، بنابراین پیشنهاد ارسالی که در واقع اصلاحیه‌ای بر ماده (۶) مذکور (مصوب هیئت وزیران) است، با توجه به قانون تشکیل هیئت‌های امنای (مصوب سال ۱۳۶۷) در صلاحیت تصمیم‌گیری هیئت امنای تلقی می‌شود نه هیئت دولت. یادآور می‌شود ضریب فوق‌العاده ویژه که تحت عنوان «ضریب فوق‌العاده ویژه قبل» در جدول مصوبه مورد بحث آمده است دقیقاً همان ضرایبی است که در سال ۱۳۸۳ به تصویب هیئت دولت رسیده و تاکنون نافذ بوده است. توضیحاً یادآور می‌شود با افزایش میزان حقوق اعضای هیئت‌علمی به هر مناسبت (از جمله افزایش‌های سالیانه حقوق) میزان ریالی فوق‌العاده ویژه برای اعضای هیئت‌علمی افزایش یافته است، اما افزایش پیشنهادی در واقع به معنای افزایش مبنای محاسبه فوق‌العاده ویژه است. چنانچه افزایش ضریب مذکور را در صلاحیت هیئت امنای بدانیم، در این صورت احکام دیگری که در ادامه متن ارسالی نوشته شده و محدودیت‌هایی (سقف ریالی در ستون آخر یا بودجه‌ای یعنی ۵۵ درصد) ایجاد نموده هم در صلاحیت هیئت امناست.

لازم به ذکر است که طبق جزء «الف» بند «۷» قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل



کشور افزایش حقوق گروه‌های مختلف حقوق‌بگیر از قبیل اعضای هیئت‌علمی، کارکنان کشوری و لشگری، قضات و غیره به‌طور جداگانه توسط دولت (در سقف اعتبارات مصوب) انجام می‌پذیرد. بدین ترتیب متأسفانه احکام متفاوت و بعضاً متعارض درخصوص مرجع افزایش حقوق هیئت‌علمی وجود دارد و قاطعانه نمی‌توان حکم کرد که دولت اجازه ورود به این موضوع را نداشته است.

۳. با توجه به جزء «س» بند «۲» قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور هیئت‌های امنای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی قبل از تصویب متن ارسالی باید تأییدیه معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور را مبنی بر وجود اعتبار برای آن منظور و عدم مغایرت با احکام و ردیف‌های بودجه‌ای اخذ نمایند. که این قید هم ظاهراً منظور شده است. در همین زمینه باید مفاد ماده (۷۴) قانون مدیریت خدمات کشوری را هم راجع به شورای حقوق و دستمزد مد نظر قرار داد. طبق این ماده «به‌منظور هماهنگی در تعیین حقوق و مزایای کارمندان دستگاه‌های اجرایی، شورای حقوق و دستمزد ... تشکیل می‌شود، کلیه دستگاه‌های اجرایی ... مکلفند قبل از اتخاذ تصمیم در مراجع قانونی ذیربط برای تعیین و یا تغییر مبنای و مقررات حقوق و مزایای کارمندان خود و یا هر نوع پرداخت جدید موافقت شورای مذکور را کسب کنند. مصوبات و تصمیمات شورا پس از تأیید رئیس‌جمهور قابل اجراست». طبق تبصره همین ماده «هیئت وزیران و سایر مراجعی که اختیار تنظیم مقررات پرداخت را دارند، موظفند قبل از هرگونه تصمیم‌گیری نظر موافق این شورا را اخذ نمایند». در رابطه با مصوبه موضوع این ماده طی مراحل فوق نامعلوم است.

۴. در بند «۳۳» ضوابط اجرایی بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور، این‌گونه آمده است



که، دانشگاه‌ها و مراکز موضوع جزء «۵» بند «۲» قانون بودجه موظفند اطلاعات مربوط به درآمدهای اختصاصی خود و عملکرد جزء مذکور را به معاونت ارسال نمایند. استفاده از مازاد درآمد اختصاصی با رعایت جزء مذکور برای افزایش حقوق و مزایای اعضای هیئت‌علمی با رعایت مقررات مجاز است. این حکم از دو جهت اشکال ایجاد کرده است زیرا: اولاً جزء «س» بند «۲» که طبق آن وجود اعتبار را شرط کافی برای اعتبار مصوبات هیئت امنای دانسته بود را زیر سؤال می‌برد (درآمد اختصاصی تصویب شده است، اما مازاد آن نامعلوم و غیرمصوب است). ثانیاً اینکه محل تأمین هزینه پایدار (حقوق و مزایا) را منابع و درآمدهای ناپایدار تعیین کرده است، که دارای اشکال جدی است.

۵. یکی از آثار مترتب به این تصمیم، هزینه‌ای است که صندوق‌های بازنشستگی متقبل خواهند شد. صندوق‌ها در شرایط طبیعی در ازای دریافت کسور بازنشستگی حداقل به مدت ۳۰ سال از بیمه‌شدگان و کارفرمای بیمه شده، حقوق بازنشستگان و مستمری‌گیران را برقرار می‌نمایند. حال آنکه با اتخاذ این تصمیم صندوق‌ها موظفند حتی با دریافت کسور بازنشستگی این فوق‌العاده برای مدت دو سال، این فوق‌العاده را در حقوق بازنشستگی افراد منظور نمایند. تصمیمی که تعادل و توازن در خروجی و ورودی صندوق‌های بازنشستگی را بر هم می‌زند و موجب کاهش توان مالی صندوق‌ها می‌گردد.

۶. از دیگر آثار مترتب به این تصمیم می‌توان به ایجاد شکاف حقوقی بین حقوق بازنشستگان سنوات پیش از سال ۱۳۸۹ و بازنشستگان سنوات بعد از سال ۱۳۸۹ اشاره کرد. همان‌گونه که بیان شد این فوق‌العاده در محاسبه حقوق بازنشستگی منظور می‌شود و این اتفاق به لحاظ وجود احکام قانونی در زمینه



تناسب حقوق شاغلین و بازنشستگان، دولت را با مشکلات متعددی در رابطه با افزایش حقوق بازنشستگان سنوات پیش از سال ۱۳۸۹ مواجه خواهد کرد.
۷. بار مالی قابل انتظار درخصوص اجرای ابلاغیه مذکور در سال ۱۳۸۹، رقمی معادل ۱۷۱/۶ میلیارد تومان خواهد بود. جدول ۱ نحوه محاسبه را نشان می‌دهد:

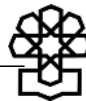
جدول ۱. محاسبه بار مالی ناشی از افزایش فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت‌علمی

رتبه علمی	تعداد	متوسط پایه	میزان افزایش دریافتی	بار مالی ماهیانه (ارقام به میلیون ریال)
مربی آموزشیار	۲۲۲	۱۰	۳.۵۰۰.۰۰۰	۷۷۷
مربی	۸۳۷۰	۱۰	۲.۲۸۷.۸۸۷	۲۷.۵۲۰
استادیار	۱۴۸۳۹	۵	۴.۴۶۶.۰۸۷	۶۶.۲۷۲
دانشیار	۳۴۹۶	۱۰	۵.۸۲۹.۴۶۶	۲۰.۳۸۰
استاد	۱۵۸۵	۲۰	۷.۰۰۰.۰۰۰	۱۱.۰۹۵
جمع بار مالی برای یک‌ماه				۱۲۶.۰۴۴
کسور بازنشستگی سهم کارفرما				۱۷.۰۱۶
بار مالی برای سال ۱۳۸۹				۱.۷۱۶.۷۲۰

توضیحات:

۱. تعداد اعضای هیئت‌علمی مشتمل بر تمامی اعضای هیئت‌علمی وزارتین علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد.
۲. متوسط پایه اعضای هیئت‌علمی مفروض در نظر گرفته شده است.
۳. تعداد اعضای هیئت‌علمی براساس آمار مأخوذه از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ می‌باشد.
۴. ریز محاسبات در جدول ۲ پیوست آمده است.

۸. روند افزایش حقوق و مزایای اعضای هیئت‌علمی و قضات براساس ضرایب حقوقی سالیانه، در مقایسه با کارمندان دولت از سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۹ در جدول ۲ نشان داده



شده است. لازم به توضیح است ضریب حقوقی قضات با اعضای هیئت علمی مشترک است. در این جدول روند افزایش حقوق کارمندان دولت نیز آمده است. طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ (به استثنای سال ۱۳۸۷) ضریب افزایش حقوق اعضای هیئت علمی مساوی یا کمتر از ضریب افزایش حقوق کارمندان دولت بوده است.

جدول ۲. روند افزایش ضریب و حقوق اعضای هیئت علمی و قضات و کارمندان دولت

سال	ضریب حقوقی اعضای هیئت علمی و قضات	درصد افزایش	ضریب حقوقی کارمندان دولت	درصد افزایش
۱۳۸۳	۵۲۱۸+	۱۳۰	۳۵۰	۹/۴
۱۳۸۴	۵۷۴۰	۷/۱	۳۸۰	۸/۵
۱۳۸۵	۶۰۳۰	۵	۴۳۲	۱۳/۶
۱۳۸۶	۶۵۴۰	۸/۴	۴۵۴	۹/۹۲
۱۳۸۷	۷۴۳۱	۱۳/۶	۴۹۰	۹/۷۶
۱۳۸۸	۸۵۴۶	۱۵	۶۰۰	۱۵
۱۳۸۹	۹۰۵۹+	۳۷/۲۵	۶۳۶	۶

توضیحات:

- در سال ۱۳۸۳ میزان افزایش حقوق اعضای هیئت علمی با لحاظ نمودن افزایش ضریب حقوقی سالیانه و میزان افزایش ناشی از اعمال فوق العاده ویژه مصوب ۱۳۸۳، برای مرتبه مری ۱۲۵ درصد، استادیار ۱۴۹ درصد، دانشیار ۱۳۰ درصد و استاد ۱۱۸ درصد بوده است که درصد افزایش مندرج در جدول برای سال ۱۳۸۳ متوسط افزایش هاست.
- در سال ۱۳۸۹ میزان افزایش حقوق هیئت علمی در صورت اعمال ضرایب جدید فوق العاده ویژه و ضریب حقوقی سالیانه، برای مرتبه علمی مری ۳۷ درصد، استادیار ۳۹ درصد، دانشیار ۲۸ درصد و استاد ۲۵ درصد خواهد بود که درصد افزایش مندرج در جدول برای سال ۱۳۸۹ نیز متوسط افزایش هاست. لازم به ذکر است ۶ درصد متوسط افزایش مذکور ناشی از افزایش ضریب حقوقی سالیانه است (همانند افزایش حقوق کارمندان دولت) و مابقی آن به افزایش ضریب فوق العاده ویژه مربوط می شود.
- در سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ حقوق کارمندان دولت به صورت پلکانی معکوس صورت گرفت و رقم ۹/۹۲ و ۹/۷۶ براساس مفروضات معینی محاسبه شده است و متوسط افزایش هاست.
- محاسبات حقوقی اعضای هیئت علمی و کارمندان دولت (دارای مشاغل کارشناسی و بالاتر) طی سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۹ در جداول ۴ و ۵ پیوست آمده است.



۹. در طول سال‌های ۱۳۸۱ به بعد چند اتفاق مشخص در حوزه حقوق و دستمزد کارکنان دستگاه‌های اجرایی دولتی روی داد:

- برای کارمندان دولت (مشاغل کارشناسی و بالاتر و مدیریت و سرپرستی) از ابتدای سال ۱۳۸۱ «فوق العاده ویژه» برقرار شد، این فوق العاده به میزان ۲۵ درصد، ۵۵ درصد و ۷۵ درصد براساس امتیازات مکتسبه، در حقوق آنان منظور گردید. در سنوات بعد ترمیم حقوق کارکنان آموزش و پرورش و سپس پرستاران (که بعداً به کل کارکنان بهداشت و درمان تعمیم داده شد) مطرح شد و دولت فوق العاده ویژه را برای این دسته از کارکنان دولت نیز برقرار نمود.
- در سال‌های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ دولت وقت اقدام به ترمیم حقوق اعضای هیئت علمی کرد. در آن زمان به دلیل وجود بحث همترازی، دولت مجبور شد که حقوق کارکنان دستگاه‌های اجرایی دارای مدرک فوق لیسانس و دکتری در سایر دستگاه‌های اجرایی را افزایش دهد. ضمناً ضریب حقوق قضات نیز برابر اعضای هیئت علمی افزایش پیدا کرد.

در مجموع چنین تصمیماتی موجب شده است که اعتبارات فصل اول هزینه‌ای که به جبران خدمات کارکنان اختصاص دارد از ۸۴۷۴۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۸۴ به ۲۲۹۱۶۸ میلیارد ریال در قانون بودجه سال ۱۳۸۸ افزایش یابد (به عبارت دیگر حدود ۲/۷ برابر شود). البته تحلیل دقیق به دسته بندی کارکنان دولت بر حسب مزایای حقوق و دستمزد دریافتی و خارج کردن اثر تورم سالیانه بر روی میزان دریافتی کارکنان دولت نیازمند است، اما به هر حال یکی از تبعات کلان چنین تصمیماتی تداوم آثار مارپیچ حقوق و دستمزد و تورم است.

۱۰. لازم به ذکر است که اگرچه نمی توان این اقدامات را به لحاظ حقوقی به هم

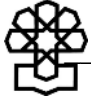


مرتبط کرد، اما اگر از زاویه تبعات اجتماعی و اداری به موضوع فوق نگرسته شود، مسیر مزبور می‌تواند تکرار شود، زیرا به سایر وزرا و به‌خصوص وزرای آموزش و پرورش و بهداشت و درمان که به‌دنبال ترمیم حقوق پرسنل وزارتخانه مطبوع هستند (و بیشترین تعداد کارکنان دولت را دارند)، انگیزه می‌دهد که به‌دنبال راهی برای این کار باشند (طبق یک محاسبه سرانگشتی اگر قرار باشد حقوق سایر کارکنان دولت نیز به میزان حقوق اعضای هیئت‌علمی افزایش پیدا کند در سال ۱۳۸۹ به اعتباری اضافی معادل ۷۱۶۲۵ میلیارد ریال نیاز خواهد بود).

نتیجه‌گیری

صرفنظر از تبعات مالی این تصمیم، اتخاذ چنین تصمیماتی ناشی از اشکال در شیوه بودجه‌ریزی و برداشت نامتعارف از قانون بودجه سالیانه (به‌عنوان قانونی در عرض قوانین جاری کشور که طی آن می‌توان قوانین دائمی را اصلاح کرد یا نادیده گرفت) است. به‌عبارت دیگر از نظر کارشناسی بودجه سالیانه صرفاً برآورد منابع و مصارف دولت در طی یک‌سال مالی بر مبنای قوانین موضوعه کشور است. در قوانین موضوعه کشور نحوه محاسبه حقوق و دستمزد و مراجع تصمیم‌گیری ذکر شده است. چنین قوانینی مبنای برآورد این‌گونه مصارف در سال بودجه‌ای خواهند بود و دولت بر آن مبنای لایحه بودجه

۱. اعتبار فصل اول جبران خدمات کارکنان (۲۲۹۱۶۸ میلیارد ریال) ضربدر متوسط افزایش ناشی از تغییر ضریب فوق‌العاده ویژه (۲۱/۲۵٪).



را تنظیم و به مجلس شورای اسلامی پیشنهاد می‌کند. درحالی که در وضعیت کنونی بودجه سنواتی محملی برای تغییر قوانین و مقررات دائمی کشور تلقی شده و ضمن مخدوش کردن مسئولیت‌های اجرایی و محاسباتی مجریان، همواره درحال ایجاد هزینه‌های جدید برای کشور خواهد بود.



۱. بررسی وضعیت و دسترس (بهره) بهره‌برداران (موسسات) تحت امر در سال ۱۳۸۱. اسامی و مشخصات زیر درج شده است. در سال ۱۳۸۱، تعداد کل مراکز آموزشی و پژوهشی ۱۰۰ مورد بوده است. در سال ۱۳۸۱، تعداد مراکز آموزشی و پژوهشی ۱۰۰ مورد بوده است. در سال ۱۳۸۱، تعداد مراکز آموزشی و پژوهشی ۱۰۰ مورد بوده است. در سال ۱۳۸۱، تعداد مراکز آموزشی و پژوهشی ۱۰۰ مورد بوده است.

توضیحات:

سال	تعداد اعضا	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز	تعداد مراکز
۱۳۸۱	۲۲۲	۷	۷۷۰۶۷۲۸۱	۰۸۱۰۷۱۰۸۱	۳۸۱۰۸۱۰۸۱	۳۸۱۰۸۱۰۸۱	۳۸۱۰۸۱۰۸۱	۳۸۱۰۸۱۰۸۱	۳۸۱۰۸۱۰۸۱
۱۳۸۲	۲۲۲	۷	۸۱۱۰۳۳۳۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳	۳۱۰۷۸۰۸۰۳
۱۳۸۳	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۴	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۵	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۶	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۷	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۸	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳
۱۳۸۹	۲۲۲	۷	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳	۳۳۳۳۳۳۳

۱۳۸۱ تا ۱۳۸۹، تعداد مراکز آموزشی و پژوهشی ۱۰۰ مورد بوده است.

جدول ۳. محاسبه بار مالی ناشی از افزایش فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت علمی و مراکز آموزشی و پژوهشی و فناوری و بهداشت. برنام و آموزش پزشکی

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
بار مالی ماهیانه (ارقام به میلیون ریال)	تعداد اعضا	سقف پرداخت براساس نامه وزارت علوم	میزان افزایش فوق‌العاده ویژه (ستون ۴ از ستون ۵)	فوق‌العاده ویژه براساس ضرایب جدید	فوق‌العاده ویژه براساس ضرایب فعلی	حقوق پایه (با لحاظ نمودن سوابق ستون ۲)	متوسط سابقه (مفروض)	مرتبه علمی
۷۷۷	۲۲۲	۳,۵۰۰,۰۰۰*	۳,۸۰۹,۲۰۹	۸,۵۲۸,۱۰۷ (۶۵)	۴,۶۸۸,۷۸۸ (۳۶)	۱,۲۱۳,۵۵۵	۱۰	مربی
۲۷,۵۲۰	۸۳۷۰	۳,۵۰۰,۰۰۰*	۳,۲۷۸,۸۸۷*	۸,۵۲۸,۱۰۷ (۶۵)	۵,۲۵۴,۲۲۰ (۴)	۱,۲۱۳,۵۵۵	۱۰	آموزشیار
۶۶,۲۷۲	۴۸۳۱	۵,۰۰۰,۰۰۰*	۴,۴۶۶,۰۸۷*	۱۱,۸۱۶,۹۹۵ (۹)	۷,۲۵۵,۹۰۸ (۵۶)	۱,۲۱۳,۵۵۵	۵	مربی
۲۰,۳۸۰	۴۴۴۱	۶,۰۰۰,۰۰۰*	۵,۵۸۹,۶۶۶*	۱۵,۰۱۵,۲۹۲ (۸/۵)	۹,۱۸۵,۸۲۶ (۵۲)	۱,۲۱۳,۵۵۵	۱۰	استادیار
۱۱,۰۹۰	۵۵۵۱	۷,۰۰۰,۰۰۰*	۷,۷۶۹,۹۷۴*	۲۰,۵۷۷,۵۱۸ (۷/۷)	۱۲,۸۲۷,۵۴۴ (۴/۸)	۲,۶۷۲,۴۰۵	۲۰	استاد
۱۳۶,۰۴۴								جمع بار مالی برای یکماه (حاصل جمع ۵ ردیف اول ستون ۹)
۱۷,۰۱۶								کسور بازتنسیتی سهم کارفرمایان (سنگاهای محل اشتغال) با نرخ ۱۳/۵ درصد
۱,۷۱۶,۷۲۰								بار مالی برای سال ۱۳۸۹

توضیحات:

۱. براساس ضریب ریالی سال ۱۳۸۹ که ۹۰۰۹ ریال تعیین شده است.
۲. اعدای که در ستون های ۱ و ۲ ستاره (*) علامتگذاری شده است در محاسبات منظور گردیده است.
۳. بار مالی برای یکسال از حاصل (جمع بار مالی برای یک ماه + کسور بازتنسیتی سهم کارفرما) $\times 12$ به‌دست آمده است.





۱. براساس ماده (۸) قانون نظام هماهنگ پرداخت مصوب ۱۳۷۰، حقوق و فوق‌العاده شغل دارندگان مدارک تحصیلی دکتری و فوق‌لیسانس و همکاران از لحاظ استخدامی، که در مراکز و یا واحدهای آموزشی، مطالعاتی و تحقیقاتی دستگاههای مشمول این قانون اشتغال به‌کار دارند نباید از مشاغل درج‌شده در جدول ۵ (۸۰٪) مجموع حقوق و فوق‌العاده شغل کارکنان مشابه مشمول قانون اعضای هیئت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کمتر باشد. کلیه کارمندان مشمول تا پایان سال ۱۳۸۷ از امتیاز فوق‌العاده منکوره برخوردار شده‌اند و از ابتدای سال ۱۳۸۸ در حکم حقوق ثابت و تحت عنوان تفاوت تطبیق در احکام سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ آنان منظور شده است. اما این رقم مشمول افزایش‌های سالانه نبوده و از سال ۱۳۸۸ به بعد محاسبه همکاران صورت نگرفته است.

۲. در محاسبه حقوق تا پیش از سال ۱۳۸۸، از قلمی تحت عنوان فوق‌العاده ویژه مشاغل کارشناسی به کارمندان پرداخت شده است که این ارقام برای دارندگان مشاغل کارشناسی و سرپرستی با مدارک تحصیلی لیسانس، فوق‌لیسانس و دکتری به ترتیب ۵۰ و ۷۵ درصد مفرض در نظر گرفته شده است.

جدول ۵. حقوق کارمندان دولت طی سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۹ (ارقام به ریال)

سال	ضریب حقوقی	سنوات	حداقل دریافتی	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۸۳	۲۵۰	صفر	۱,۰۶۰,۰۰۰	۲,۶۴۷,۲۵۰	۲,۲۰۳,۸۵۰	۳,۶۱۷,۲۵۰
۱۳۸۴	۲۸۰	۱	۱,۱۷۰,۰۰۰	۲,۹۲۲,۰۷۵	۲,۵۳۶,۳۲۵	۳,۹۹۲,۶۲۵
۱۳۸۵	۴۳۲	۲	۱,۳۴۰,۰۰۰	۳,۲۴۶,۶۵۰	۴,۰۰۰,۱۵۰	۴,۵۷۲,۷۵۰
۱۳۸۶	۴۵۴+فوق‌العاده تعدیل	۳	۱,۵۰۰,۰۰۰	۳,۹۱۳,۸۵۰	۴,۶۶۹,۷۵۰	۵,۲۰۰,۳۵۰
۱۳۸۷	۴۹۰+فوق‌العاده تعدیل	۴	۱,۶۵۰,۰۰۰	۴,۲۱۶,۰۷۵	۵,۰۴۱,۵۲۵	۵,۶۳۰,۶۲۵
۱۳۸۸	۶۰۰	۵	۲,۹۰۰,۰۰۰	۴,۸۴۸,۴۸۶	۵,۷۹۷,۷۵۳	۶,۴۷۵,۲۱۸
۱۳۸۹	۶۳۶	۶	۳,۱۰۰,۰۰۰	۵,۰۹۰,۹۱۰	۶,۰۸۷,۶۴۰	۶,۷۹۸,۹۸۰

منبع و مأخذ

- ابلاغیه شماره ۶۹۷/م/۸ مورخ ۱۳۸۹/۴/۲۳ معاونت اداری و مالی و مدیریت منابع وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.





شماره مسلسل: ۱۰۳۷۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: بررسی فوق‌العاده ویژه جدید اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی

نام دفاتر: مطالعات برنامه و بودجه، مطالعات اجتماعی

تهیه و تدوین‌کنندگان: محمد قاسمی، محمدرضا مالکی

ناظر علمی: احمد توکلی (رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی)

همکاران: اکبر شکوهی، علی پناهی (دفتر برنامه و بودجه)، ایروان مسعود اصل (دفتر اجتماعی)

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۵/۳۰